

aetatis sed totius vitae cursu, tam benevolam Matrem colere debent omni obsequio, ut potentissimum eius patrocinium obtineant. Sanctos etiam Patronos, praesertim S. Iosephum cui ipsa innocentia Christus Iesus et Virgo Mater commissa fuit, S. Aloisium Gonzaga castimoniae adsertorem et exemplar, S. Thomam Aquinatem discentium ducem, venerentur quam saepissime.

155. — Theologiae Auditores sacras interdum e domestico suggestu ad sodales conciones habeant, quas ipsi per se conscripserint, quas quidem Concionum promotori a Rectore designato, seu melius professori eloquentiae sacrae praelegendas tradent.

156. — Tempore in Seminarii constitutionibus designando per sex saltem continenter dies, et semel in mense, quoad fieri possit, per integrum diem, spiritualibus exercitiis vel sacro recessui dent operam. Super detinendis alumnis in spiritualibus exercitiis prae oculis habeatur Constitutio Clementis VIII *Ea semper fuit*, 23 Ian. 1592.

157. — Valde exoptandum est ut in spiritualibus exercitiis peragendis admirabilis illius libri ratio adoptetur, quem S. Ignatius Loyolensis composuit, Sedis Apostolicae iudicio et omnium utilitate comprobatum. Hoc autem maxime eis inserviet ut methodum discant ea tradendi populo christiano.

158. — Spiritualium Exercitiorum tempore et aliquoties per annum, ad alumnum confessiones extraordinarios Confessarios Episcopi Seminario mittere curent, super quod eorum conscientiam oneramus.

CAPUT V. — *De Moderatoribus caeterisque personis Seminario addictis.*

159. — Rector est proximus et praecipuus Seminarii praesul, cui committitur disciplinare, litterarium oeco-

nomicumque moderamen, et cui auctoritate solummodo praestat Episcopus, cuius vices gerit: qua de causa omnes, tum professores tum alumni, ipsi obedientiam et obsequium praestare debent.

160. — Rector erit praeses omnium coetuum, quos professores celebraverint.

161. — Rectori nihil magis cordi esse debet quam semper excrescens alumnum Seminarii progressus. Hinc in sui muneris executione sedulo perpendat atque in praxim adducat monita S. Caroli Borromaei (Instit. Sem. P. II, cap. II, de Rectore) aientis: « Illud saepius Rector animo reputet, quam grave suis humeris onus incumbat, cum ab eorum, qui in Seminario vivunt, recta institutione totius dioeceseos reformatio pendeat. Quapropter, ut qui illius fidei commissi sunt, eos e Seminario fructus percipiant, quos Ecclesia Sancta et Trid. Conc. praecipue sibi proposuit, quam diligentissime curet, ut in se ipso eas ad vivum virtutes exprimat, quas in clericis requirit; ita ut qui illi subiecti sunt, in eo tanquam in speculo expressam videant eius virtutis imaginem, quae illis omni studio sit effingenda; memineritque, exemplum vivam esse doctrinam, nec ipsi minus cum taceat quam cum loquatur, esse alios ad pietatem incitandos. Divinae in primis gloriae amplificationem, clericorum in omni virtute perfectionem semper ante oculos habeat, et ad eum finem omnes cogitationes et curas referat. Studeat ut quae ad spiritualem profectum pertinent, recte atque ordinate administrentur, ut quotidianae et aliae statae exercitationes nisi necessaria de causa non intermittantur. »

162. – Communitatis exercitiis ad pietatem spectantibus fidelissime pro viribus adsit. Maxima cura invigilet ut quae in Seminario doceantur, neque a fide orthodoxa, neque a morum severitate, neque ab Ecclesiae sensu et praxi dissonent, ad oculos semper habens ea omnia quae sapientissime a SS^mo D. N. Leone XIII in Encycl. *Aeterni Patris*, praestitutae sunt: curet assidue ut scholaris servetur disciplina, statuta generalia nec non Episcopi mandata, utque Professores, Officiales et alumni munera sua observantissime adimpleant. De eventibus alicuius momenti, sive prosperis sive adversis, qui in Seminario contingant, certior reddat Episcopum. Vel per se vel per studiorum Praefectum, scholares aulas invisitet, ut de methodo qua utuntur magistri, deque discipulorum obsequio, studio, profectu et contentione certior evadat. Prospiciat etiam ut redditus collecti fideliter convenienterque impendantur, et moderationes oeconomicas inducat, quae fieri in sumptibus possint, quin iacturam in necessariis afferant.

163. – Vice-Rector, ut nomen ipsum indicat, Rectoris vices gerit. Hinc tanta concordia cum ipso procedere curet ut cor unum habere videantur et animam unam. Nihil proinde praecipiat quod ipsius dispositionibus adversetur; quin imo ut quae ipse praescripserit ab omnibus in Seminario serventur enixe curabit.

164. – Rectorem absentem quoad omnia supplere debet: ipsoque etiam praesente, pro bono Seminarii regimine sedulo invigilare debet, ac si ipse unus hac de re Deo rationem esset redditurus. Quatenus tamen in specie sint eius muneris officia, ex singulorum Seminariorum constitutionibus apparebit.

165. – Studiorum praefecti est invigilare, non so-

lum utrum Professores constantes sint et assidui in lectionibus tradendis diebus et horis statutis, verum etiam ut scholasticae disciplinae ab ipsis ea methodo exponantur, ordine, perspicuitate et ratione qua par est ut discipuli in studiis certo proficiant.

166. – Hic ut obtineatur finis, quoties ipsi placuerit scholas perlustrabit, ut opportunis interrogationibus de scholari alumnorum progressu certior evadat.

167. – Si quid fortasse deprehenderit emendandum, magna charitate et circumspectione, nunquam vero coram testibus sed privatim professores admoneat; remediaque adhibeat, quae ipsi propria suggesserit experientia; quae omnia si, ut christianum decet, sana intentione fiant, professores non aegre sed libenter animadversiones excipient, omniaque rite procedent.

168. – Quanti sit facienda spiritualis alumnorum directio neminem latet: ideo Episcopi serio perpendant, cuinam viro onus iniungant tirones informandi virtutibus et spiritu ecclesiastico; res enim tanta non nisi sacerdoti experto, a longo tempore in directione animarum assueto, prudenti, docto et pietate conspicuo fas est committere.

169. – Sub cura Magistri Spiritus cadit quidquid ad cultum Deo in Seminario exhibendum plenamque animarum directionem spectat. Hinc tam privatim in confessionali quam publice in Sacello Seminarii per frequentes exhortationes alumnos ad pietatem impelat, pia exercitia disponat, sacrosque dirigat ritus. Quae statuta Seminarii vel ipse Rector illi commendent circa pietatis vitaeque devotae exercitia, alacri vultu expleat. Nihil tamen immoderato fervore ductus vel iubeat vel agat a Superiorum praecipis absonum;

nihil immutare, nihil inducere novi praesumat inconsulto Rectore, quin potius eius sistat mandatis.

170. – Praecipuum tamen eius officium in eo est ut eorum, qui in Seminario commorantur, cum caritate et zelo ferventi confessiones excipiat, eosque dirigat qui sub eius ductu et praesidio in via perfectionis velint incedere. Praeter Magistrum Spiritus et alii sint qui in Seminario confessorum ordinariorum munere fungantur.

171. – Vetitum sit Spiritus Magistro sese ingerendi in disciplinam externam Seminarii: unde hoc munere inhibemus donari eiusdem Seminarii Moderatores. Ubi namque contrarium fieret, « ex parte alumnorum valde
« timendum foret ne cum animae suae periculo, eis sui
« cordis maculas sordesque detegere reformident, *quibus*
« *bus* imperium ac potestas est sese exterius imperandi ac poenis coercendi. Ex parte vero *Moderatoris*
« *toris* periculum adest, ne notitiis in confessione acquisitis videatur uti in exercendis extrinsecus suis ministerii partibus, quae res odium contra sanctissimum
« Poenitentiae Sacramentum in animis adolescentium
« creare possit. » (Lucidi, De Visitatione SS. Liminum t. II c. VI. De Seminar. § 2, n. 30).

172. – Disciplinae Praefecti tam in Magno quam in Parvo Seminario: I° Sollicito labore ac toto pectore incumbant, ut officiis sibi propriis, pro suo quisque munere, subditi fungantur, nec Maiorum transgrediantur praecepta: II° Magna etiam circumspectione, considerate, prudenterque cum inferioribus agant, atque ita in disciplina tuenda ac sustendanda sese gerant, ut neque infringi statuta pusillanimes patiantur, neque adolescentum animos ad iracundiam provocent verborum asperitate vel nimia seu immoderata in defectibus

reprimendi severitate: III° De vita et moribus eorum, qui sibi fuerint commisi, rationem exactissimam Rectori tempore opportuno reddant.

173. – Seminarii Rector designabit, quem sibi, probante Episcopo, bene visum fuerit, ut Secretarii munere fungatur, cuius erit alumnorum inscriptionem in albo conficere; acta conventuum, quos Seminarii Moderatores celebraverint, redigere; necnon testimoniales litteras, quibus alumni interdum indigent, expedire. Poterit etiam Episcopus praefatum Secretarium designare, audito tamen Rectore. Ipse denique Secretarius sigillum Seminarii sedulo custodire debet.

174. – Professores ad lectionem tradendam numquam accedant imparati; quinimmo, etiamsi a longo tempore in scholis versati sint, opportunam praeparationem lectionibus religiose praemittant, ad aulas sese conferant tempestive, discipulis ne nimis indulgeant, in exponendis disciplinis auditorum captui sese accommodent, ne terri discipuli studiorum difficultatibus existiment insuperabili pondere premi, atque desperantes a proposito recedant.

175. Perpendant quoque professores quibus vinculis adstringantur cum Deo et Ecclesia e die qua in Magisterio constituti fuere; non ut adolescentes doceant honores et substantiam huius saeculi quaeritare, sed nobilissimum illum ob finem, ut scilicet scientiarum lumine ita exornentur, ut digni et idonei evadant Ecclesiae Ministri.

176. – Professores itaque non tantummodo humanioribus litteris et scientiis imbuti esse debent, verum etiam pietate, charitate, prudentia, comitate caeterisque virtutibus clarescere, prae oculis habentes se totos Seminario mancipari, non sibi Seminarium. Hinc a mussita-

tionibus detractionibusque vel levissimis de Rectoris aut caeterorum Moderatorum praescriptis abhorreant; quumque aliquid corrigendum animadverterint, causam Superiori referant, ut ipse mala devitare vel succidere valeat.

177. — Oecono, qui clericus sit oportet, cura concredita est bonorum ad Seminarium pertinentium sub proxima Rectoris subiiectione.

178. — Eius attributiones sunt: I° Exactiones reddituum et proventuum diligenter agitare, debitaque opportune solvere: II° Victui necessaria quotidie suppeditare: III° Invigilare ut cibaria sint munda, linteamina aliaque omnia utensilia nitida, congrua decenterque parata. IV° Cellarium, et coquinam frequenter inspicere officialibusque et operariis invigilare, ut nihil sordidum, laceratum, fractum aut alio modo ad usus domesticos inutile redditum inveniatur; operam item dare, ut quae usu detrita resarciantur, quae prorsus corrupta subrogentur. V° Rationem dati et accepti perspicue inscriptis referre, syngraphas caeterasque testimoniales litteras studiose ac ordinatim asservare. VI° Singulis mensibus Rectorem de bonorum statu certiore facere; per computationem vero generalem duodecim anteactorum mensium vicibus annuis administrationis rationem Episcopo reddere, praesentibus duobus canonicis et totidem e clero civitatis deputatis. VII° Famulos quoque invigilet, neque pro Seminarium servitio admitti permittat nisi qui humilitatem, prudentiam, sobrietatem et comitatem exhibeant.

CAPUT VI. — *De relationibus Seminariorum inter se.*

179. — Ubi Episcopo visum fuerit praeter Conciliare Seminarium aliam sua auctoritate munire cleri-

calem institutionem, haec adamussim et religiose observabuntur: I° Collegium de novo erectum sub plena Seminarium Conciliaris dependentia constituetur: II° Nisi rerum adiuncta contrarium suadeant, haud aliae disciplinae, quam ad cursum Humaniorum Litterarum pertinentes, auctoritate sua illic tradentur: III° In hisce tradendis disciplinis ratio servabitur, quae in dicto Seminario vigeat.

180. — Integrum erit alumnis ab uno Seminario vel Collegio clericali ad aliud migrare atque in hoc studia continuare, quin ad novum experimentum teneantur, dummodo in illis Collegiis vel Seminarium, auctoritate Episcopi munitis, idem servetur ordo eademque studiorum ratio; secus enim ad ratihabenda studiorum curricula, alibi ab ipso peracta, novis probationibus subiici poterunt.

181. — Ab aliena Dioecesi nullus in Seminarium excipietur alumnus absque litteris commendatitiis eius Ordinarii, cuius est suos ad clericalem militiam candidatos agnoscere, dirigere ac invigilare. Ipse quoque decernet ad quasnam disciplinas admittendus sit, ad quemnam etiam cursum. Ad expensas quod attinet, alumnus haud dioecesanus generatim nulla ex parte Seminarium fruetur gratia. Si vero aliquis alienigena legitimum in Dioecesi constituat domicilium, pari iure tractandus erit ac ceteri dioecesani.

182. — Si quis Episcoporum Comprovincialium, ob defectum praesertim professorum vel moderatorum, nequeat propria Seminarium ad normam in hac Synodo statutam accommodare, adolescentes probatissimos e sua Dioecesi ad alienam committat ubi Seminarium maxime floreat. Praecipue commendandum est Collegium Pium Latino-Americanum, Romae erectum sub

Pio IX Pontifice Maximo, ad Americae Latinae Ephobos in scientiis ac pietate imbuendos. Ita debitum Christi Vicario obsequium praestabitur, qui nuper per S. Studiorum Congregationem haec minime dedignatus est conscribere: « Ut tam benemerito Collegio Pio « Latino-Americano in Urbe honoris gratique animi te- « stimonium exhibeatur, eique novae adiungantur vires, « Rm̄i huius Archidioecesis Archiepiscopi, incoeptis « usque insistentes, valentiores iuvenes celebrioribus in « Urbe Professoribus erudiendos et insigniori laurea « donandos, almo illi Collegio adhuc certo committent, « ut inde e limine Petri Doctorum et Professorum « purior origo habeatur » (Constit. Univ. Mex. c. v, art. LIV).

CAPUT VII. — *De Universitate Studiorum Ecclesiasticorum.*

183. — Constitutiones a Sede Apostolica probatas pro Universitate Mexicana adamussim religioseque servantur.

184. — In Dioecesibus ubi privilegio et auctoritate Apostolica aliqui gradus academici per Ordinarium conferri possunt, quoad studia, probationes eaque omnia quae graduum collationem debent praecedere, Constitutiones servantur Universitatis Mexicanae, nisi propria habeantur statuta a S. Studiorum Congregatione recognita et probata.

185. — Moderatores Seminarii Mexicani, intra cuius parietes Publica Studiorum Facultas invenitur erecta, sedulo ac pro viribus conabuntur disciplinis gymnasiilibus ac lycealibus, quae superioribus anteire debent facultatibus, tam alte Seminarii Parvi alumnos imbuere, ut, qui ingenii acumine et studiorum assiduitate idonei

videntur, parati dein inveniantur, quum in Seminarium Magnum ingressi fuerint, ad studia superiora tanta cum alacritate arripienda, ut tempore in constitutionibus praefinito sub conditionibus ibidem praesignatis, gradibus academicis possint insigniri.

186. — Eisdem Seminarii moderatores hortamur, ut consilio primum, dein praeceptis, valentiores alumnos inducant ad periculum pro gradibus subeundum.

187. — Episcopos Comprovinciales, in quorum dioecesi nulla Publica Studiorum Facultas a S. Sede invenitur erecta, pariter hortamur, ut praestantiores iuvenes ad Mexicanam Universitatem vel ad Pontificiam Gregorianam Urbis mittere curent, ut gradibus academicis insigniti, in propriis possint deinceps Dioecesibus scientias ecclesiasticas alios edocere, studiorum uniformitatem promovere, iisque muneribus fungi, quae iuxta canones lauream vel licentiam expostulant.

188. — Ut ecclesiasticae eruditioni debitus honor exhibeatur Episcopi prae oculis habeant, Ecclesiae leges non indecorum ducere clericos gradibus academicis insignitos, ceteris paribus, reliquis dioeceseos clericis praeferre.

189. — In Studiorum Universitate lectores satagant, altiore in dies scientiam adipisci ac valentiores evadere.

TITULUS IV.

DE CENSURA ET DIVULGATIONE LIBRORUM
ET EPHEMERIDUM.

190. — Circa censuram, divulgationem et prohibitionem librorum aliorumque scriptorum frequenter legantur et fideliter servantur normae et regulae a SSmo